

Hageja nõuded

— tühistada hagejat puudutavas osas EÜ artikli 81 kohaldamise menetluses tehtud komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsus nr K(2005)4634 lõplik juhtumis COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid, mis tehti hagejale teatavaks 14. detsembril 2005;

teise võimalusena vähendada selle otsusega hagejale solidaarselt määratud trahvi summat;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsuse K(2005)4634 lõplik juhtumis COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid. Vaidlustatud otsusega määrati RKW AG Rheinische Kunststoffwerke'le (RKW) ja hagejale solidaarselt trahv EÜ artikli 81 rikkumise eest. Komisjoni arvates osalesid nad tööstuslike kottide tootjate vahelises keerulistes kartellikokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses, mis mõjutas Belgia, Saksamaad, Hispaania, Prantsusmaad, Luksemburgi ja Madalmaid.

Oma hagi toetuseks toob hageja välja, et vaidlustatud otsus rikub haldustegevuse seaduslikkuse põhimõtet. Hagejale määrati solidaarne vastutus koos RKW-ga ilma õigusliku või seadusliku aluseta.

Lisaks väidab hageja, et teda peeti vastutavaks rikkumise eest, mille pani toime RKW. Tingimused, mis Euroopa Kohus on sellise vastutuse osas oma praktikas väljakujundanud, ei ole täidetud. Edasi kaebab hageja, et pidades teda vastutavaks RKW rikkumise eest on rikutud haldustegevuse seaduslikkuse põhimõtet, kuna kostja rahatrahvi määramise praktika ei tugine seaduslikule alusele, ehk määruse nr 17/1962⁽¹⁾ artikli 15 lõikele 2. Selles osas heidab hageja ette ka võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist.

Järgmisena kaebab hageja määruse nr 17/1962 artikli 15 lõike 2 väära kohaldamise ning rahatrahvi määramise juhiste rikkumise peale. Eelkõige on toime pandud rikkumine RKW-d puudutavate tõendite esitamisel ja hindamisel. Arvestades varasemat halduspraktikat on RKW-le määratud ebaproportsionaalne trahv. Lähtudes rikkumise raskusest ja sellest, millises suuruses on määratud esialgne rahatrahv, leiab hageja, et RKW-d on koheldud mitmes mõttes ebavõrdselt võrreldes vaidlustatud otsuse teiste adressaatidega. Edasi teatab hageja, et komisjon on teinud rikkumise kestust hinnates ja RKW-d puudutavaid kergendavaid asjaolusid arvesse võtmata jättes õigusliku vea. Lõpuks väidab hageja, et RKW-le rahatrahvi

valesti määramisega on rikutud määruse nr 17/1962 artikli 15 lõiget 2 seoses trahvide määramata jätmise või vähendamise teatise kohaldamisega.

(¹) 1 Määrus nr 17, esimene määrus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rakendamise kohta (EÜT nr 13, 21.02.1962, lk 204)

20. veebruaril 2006 esitatud hagi — Elini versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi T-67/06)

(2006/C 96/45)

Hagiavaldus esitati hollandi keeles.

Pooled

Hageja: Elini N.V. (Antwerpen, Belgia) (esindajad: advokaadid F. Cornette ja S. Tilsley)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rolex S.A. (Genf, Šveits)

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 12. detsembril 2005. aasta otsus (asi R 725/2004–4);

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Elini N.V.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk "Elini" kaupadele klassis 14 (juveeltooted, kellad, kellarihmad, kellaklaasid, kellakapslid, vääriskivid).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Rolex S.A.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse kujutismärk "Cellini" eelkõige kaupadele klassis 14 (registreerimisnumber 1 456 102).

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vastulausete osakonna otsus ning lükata taotlus tagasi.

Õiguslikud alused: määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

23. veebruaril 2006 esitatud hagi — Stempher en Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher versus komisjon

(Kohtuasi T-68/06)

(2006/C 96/46)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hagejad: Stempher B.V. (Rijssen, Madalamad) ja Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C.V. (esindaja: advokaat J. K. de Pree)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

Hagejad paluvad Euroopa Kohtul:

— tühistada komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsuse, mida on muudetud komisjoni 7. detsembri 2005. aasta otsusega, mis käsitleb EÜ artikli 81 kohaldamise menetlust (asi nr COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid — C(2005) 4634 lõplik) artikli 1 lõige 2, artiklid 2, 3 ja 4 või tühistada need vähemalt osas, milles leitakse, et Stempher on rikkunud EÜ artiklit 81 ning osas, milles määratakse talle trahv ning kohustatakse rikkumist lõpetama ning hoiduma edaspidi mistahes artiklis 1 kirjeldatud teost või käitumisest või nendega sarnasest teost või käitumisest, ja ulatuses, milles selle otsuse adressaat on Stempher.

— jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja hagejate kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsuse, mis käsitleb EÜ artikli 81 kohaldamise menetlust (asi COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid).

Hagejad esitavad oma hagi toetuseks väite, mille kohaselt on see otsus vastuolus EÜ artikliga 81 ja määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artiklitega 7 ja 23 seetõttu, et hagejate poolt EÜ artikli 81 rikkumise tuvastamiseks ei ole piisavalt tõendeid.

Peale selle väidavad hagejad, et see otsus on vastuolus määruse nr 1/2003 artikliga 25 ja varem kehtinud määrusega nr 2988/74⁽²⁾, kuna etteheidetava rikkumise menetlemise tähtaeg on möödunud.

Hagejad väidavad teise võimalusena, et vaidlustatud otsuse artikkel 2 on vastuolus määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikega 3 ning trahvide määramist puudutavate suunistega⁽³⁾. Hagejatele süüksarvatava rikkumise raskusastet on ebaõigesti hinnatud ning ekslikult liigitatud tõsiseks. Lisaks leiavad hagejad, et trahvi määramisel arvesse võetud asjaolud ja teave olid ebatäpsed. See tõi nende sõnul kaasa ebaproportsionaalselt suure trahvi.

Hagejad väidavad kokkuvõttes, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel ei arvestatud põhilisi menetlusnõudeid ning ei järgitud põhjendamiskohustuse põhimõtet, kuna ei viidud läbi põhjalikku uurimist, ja hagejatele etteheidetavat rikkumist, milles nad süüdistuse kohaselt osalesid või turgu, milles rikkumine aset leidis, ei olnud piisavalt kirjeldatud. Samuti puudus hagejate sõnul rikkumise raskusastme kohta antud hinnangu aluseks olevate asjaolude igasugune kirjeldus.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EMPs kohaldatav tekst) (EÜT 2003 L 1, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. novembri 1974. aasta määruse (EMÜ) Euroopa Majandusühenduse transpordi- ja konkurentsieeskirjades ettenähtud menetluste ja sundtäitmise rakendamise aegumistähtaegade kohta (EÜT L 319, lk 1).

⁽³⁾ Suunised määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (EÜT 1998, C 9, lk 3).